

dat de goddelijke eigenschappen *niet* van het Eeuwige Wezen onderscheiden, maar er één mede waren; dat God *niet saamgesteld* was uit een Wezen en eenige eigenschappen; maar dat er in God van geen samenstelling hoegenaamd sprake viel; dat Hij was *niet saamgesteld*, maar *eenvoudig*; niet een compositum, maar simplex; of concreet genomen, dat Hij niet was een God, en die God rechtvaardig, maar dat Hij was God, en die God *de rechtvaardigheid*, zoodat God en de rechtvaardigheid één en hetzelfde waren."

Waar reeds in de dagen van AUGUSTINUS de belijdenis van de eenvoudigheid Gods vaststond, hebben ook diens uitspraken groote waarde. Hij zegt: „Hoewel het Eeuwige Wezen met velerlei namen als groot, goed, wijs, volzalig en waarachtig genoemd wordt, zoo is Hij toch *eenvoudig*. D. w. z., ofschoon Hij al deze namen draagt, zoo is er toch geen veelvuldigheid, want Zijn grootheid is Zijn wijsheid, en het is één en hetzelfde of ik zeg dat God groot, of dat Hij wijs is, ja zelfs al zeg ik slechts dat Hij *is*. — Bij God valt dus het *zijn* en het *sterk-zijn* saam; en ligt in het *zijn* zelf het *wijs-zijn*, *goed-zijn* enz. reeds besloten. Denk u het Goddelijk Wezen in, zooveel doenlijk, als goed *zonder een eigenschap-te bezitten*, groot zonder *hoeveelheid* te bezitten, ... en ge zult vinden, dat al deze onderscheidingen eigenlijk wegvallen in het Goddelijk Wezen." En voorts: „In God is het *Wezen* volstrekt niet iets anders dan hetgeen aan dat Wezen *eigen* is, alsof er eerst een *Wezen* zou zijn, en voorts dingen aan dat Wezen *eigen*; maar alles is Wezen."

Gaarne verwijzen wij naar de breede reeks citaten van allerlei godgeleerden in genoemde brochure, pag. 63 en v.v., bijeengebracht om aan te toonen, wat te allen tijde verstaan is onder de benaming van God als het Eenvoudige Wezen. Slechts op een tweetal daaruit wenschen wij hier nog de aandacht te vestigen.

MARESIUS, die de Nederlandsche Confessie verklaarde,